

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION BĂNCILĂ”, BRĂILA

Generația AZI

ISSN 3100 - 5608

ISSN-L 3100 - 5608

Brăila

Nr.2/2026

iulie 2026

CUPRINS:

Cuvânt înainte , prof. Chirica Neluța	1
Mâini unite pentru viitor , elevii clasei.....	2
ATELIERUL DE CREAȚIE	
Aventura Cristinei printre stele , Pribeagu Cristina Georgiana	3
Diferențe , Călin Ioana.....	4
Brăila- orașul meu , Eftimie Daria Maria.....	5
Norocelul Anei- Prietenii care aduc bucuriile , Pribeagu Cristina Georgiana.....	6
O aventură cu trupa , Andrei Teodora Andreea.....	8
Întâmplări alături de prieteni , Cărbunaru Miruna Andreea.....	11
Cum m-a fugărit un cocoș furios , Dincă Robert Gabriel.....	13
O rachetă de fier! , Pribeagu Cristina Geogiana.....	14
MINȚI CURIOASE	
Mari matematicieni ai antichității , Belciugan Tudor Matei.....	16
Lacul Aral-povestea unei catastrofe ecologice , Enișor Alin Mihail.....	18
Harta vulcanilor și a cutremurelor , Belciugan Tudor Matei.....	21
Porumbelul , Manea Alexandru Ștefan.....	24
Curiozități cu și despre apă , Negulescu Gheorghe.....	27
DESPRE PASIUNILE NOASTRE!	
Campionatul Mondial de Fotbal- competiția care unește lumea! , Chivu Patrick Daniel	28
Real Madrid, achipa care mă inspiră , Ionașcu Andreea Antonia.....	29
Jiu-Jitsu Brazilian - mai mult decât un sport , Grosu Rareș Gabriel.....	30
De la Motor Scout la tancurile moderne , Avram Ianis Constantin.....	31
Știați că... , Șcheaua Ioan Darius.....	32

ENGLISH CORNER

The dragon, Novac Darius Gabriel.....33

Summer in Norway, Călin Ioana.....34

The Union Flag, Belciugan Tudor Matei.....35

EMOȚII ȘI REUȘITE

Olimpiada de religie, Ciulea Ștefan.....37

Pasiunea pentru istorie, Avram Ianis Constantin, Novac Darius Gabriel, Șcheaua Ioan Darius,.....38

PORȚIA DE VOIE BUNĂ

Glume culese de Enișor Alin Mihail și Vasile Alexandra Elena41

MAGIA CULORILOR

Desene realizate de elevii clasei42

Fotografii din cadrul proiectului educațional județean“Viitorul începe azi!”45

NOTĂ: AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL MATERIALEROR ȘI AL IMAGINILOR PUBLICATE.

CUVÂNT ÎNAINTE

Educația de calitate se construiește prin implicare, creativitate și colaborare. Pornind de la aceste valori, prezenta publicație reunește o selecție de materiale didactice și exemple de activități educative concepute pentru a fi utilizate atât în cadrul orelor de Consiliere și orientare, cât și în activitățile extracurriculare.

Lucrările incluse în acest volum sunt rezultatul colaborării dintre elevi și cadrele didactice ale Școlii Gimnaziale „Ion Băncilă”, fiind realizate pe parcursul anului școlar 2025-2026. Fiecare material reflectă preocuparea pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor, stimularea creativității, formarea competențelor de viață și promovarea unui climat educațional bazat pe respect, cooperare și implicare.

Ne dorim ca această culegere să reprezinte o resursă practică și inspirațională pentru cadrele didactice, elevi și părinți, oferind idei, exemple de bună practică și sugestii de activități care pot fi adaptate cu ușurință diferitelor contexte educaționale. Totodată, sperăm ca materialele prezentate să încurajeze schimbul de experiență și să contribuie la dezvoltarea unor demersuri educative moderne, centrate pe nevoile și interesele elevilor.

Mulțumim tuturor celor care au contribuit la realizarea acestei publicații și apreciem implicarea, profesionalismul și entuziasmul de care au dat dovadă. Suntem convinși că efortul comun depus se va regăsi în valoarea și utilitatea acestui volum, destinat să sprijine activitatea educativă și să inspire noi inițiative în comunitatea școlară.

Profesor Chirica Neluța

MÂINI UNITE PENTRU VIITOR !

ATELIERUL DE CREAȚIE

Aventura Cristinei printre stele

Pribeagu Cristina Georgiana

Într-un orășel liniștit, trăia o fetiță de 10 ani, Cristina. Avea părul ca razele soarelui și ochii strălucitori ca stelele. Visul ei cel mare era să exploreze planete și să ajungă până la stele, acolo unde doar visele îndrăznețe pot zbura!

Într-o seară fermecată, în timp ce privea cerul înstelat, o lumină albastră a apărut din senin. Era o stea căzătoare, dar nu una obișnuită! Din ea a apărut un spiriduș de lumină, care i-a spus:

- Cristina, dorința ta este atât de puternică, încât Universul a auzit-o! Vrei să pornești într-o aventură magică?

Desigur că dorea! Fetița, bucuroasă, îl însoți pe spiriduș în aventura interstelară. Spiridușul și Cristina pluteau în galaxie, într-o navă mică, ce împrăstia praf auriu. Au poposit pe planeta Curcubeu, unde florile cântau, iar râurile cu ape curcubeu dansau... Au vizitat apoi Planeta de Foc, unde florile roșii scoteau scântei fermecate. Dar, cel mai mult i-a plăcut Planeta Viselor, unde fiecare dorință devenea realitate.

După ce a descoperit din secretele Universului, Cristina și-a dorit să împărtășească aventura ei cu cei dragi. Așa că l-a rugat pe spiriduș să o ducă acasă. Fetița a închis ochii și într-o clipă s-a trezit în camera ei. Dar ceva era diferit. Spiridușul i-a decorat, ca prin magie, camera cu flori din spațiu. Erau multe stelute colorate!

De atunci, în fiecare noapte, Cristina privește cerul, știind un secret minunat: stelele nu sunt doar puncte luminoase pe cer, ci porți spre aventuri fără sfârșit!

Diferențe

Călin Ioana

Acum cinci ani, când eram, ca de obicei, în vizită la bunica mea, am avut parte de o surpriză minunată, pe care vreau să o povestesc în continuare. Era o zi frumoasă și călduroasă de vară. Soarele strălucea pe cerul senin. M-am dus să o văd în special pe pisica mea, Ciocănica, care născuse două pisicuțe, pe care le-am numit Mini Ciocănici. O pisicuță avea blana portocalie, negru și alb, iar cealaltă pisicuță avea blana albă, aproape galbenă ca soarele. Ciocănicile mâncau lapte, așa că le-am lăsat în pace.

După o oră, m-am dus iarăși la pisicuțe, care de data asta dormeau. Voiam să le iau în brațe, doar că am decis să nu le deranjez, așa că m-am dus în bucătărie să mănânc. A mai trecut încă o oră. M-am dus apoi la Mini Ciocănici și ce credeți că am văzut? Mama Ciocănica nu era la ele, iar acestea se mișcau vioi și mergeau pentru prima dată. În sfârșit, mi-am spus în gând! Am luat pisicuța cu blana alb-gălbui în brațe și i-am dat un pupic. A mieunat și m-am gândit să-i mai dau încă un pupic. A mieunat și mai tare și m-a și mușcat! Din câte am observat, nu-i plac pupicii. M-am gândit să iau și cealaltă pisicuță să văd cum reacționează. Spre surprinderea mea, i-a plăcut foarte mult, încât a dat cu capul spre mine ca să-i mai dau atenție! Mi-am spus în gând: ce pisicuțe cu reacții opuse! I-am spus mamei mele despre această fază și a râs foarte tare.

Și uite așa, am învățat că o pisicuță de-a mea face orice doar ca să nu-i dau un pupic iar, cealaltă pisicuță face orice pentru pupici sau afecțiune. Așa cred că sunt și oamenii, unora le place afecțiunea și altora nu, chiar dacă îi tratezi la fel.

Brăila- orașul meu

Eftimie Daria Maria

Într-o zi frumoasă de toamnă, mă plimbam împreună cu mama pe strada Mihai Eminescu, denumită în trecut *Strada cu salcâmi*. Strada era acoperită de frunzele aurii și arămii ale salcâmlor, frunze care străluceau în soare ca niște bănuți. Prin covorul multicolor, pașii ne-au purtat până în fața unei clădiri în ruină. Atunci, mama, a început să-mi spună povestea ei. Era hotelul *Pescăruș*, o adevărată bijuterie arhitecturală, care din păcate a fost lăsat în paragină. Povestea mamei continua: în timp ce observam fațada aparent distrusă îmi puteam imagina frumusețea de odinioară a acestei clădiri denumită în trecut hotel *Bristol*, un obiectiv turistic al Brăilei.

Soarele zâmbea printre norii răzleți, iar pașii ne aduc în fața Teatrului *Maria Filotti*, o altă clădire simbol a Brăilei. De data aceasta admirăm o clădire foarte frumoasă, renovată. Mama, ghidul meu, îmi spune că această clădire a fost inițial în anii 1840, han, iar apoi a fost teatrul *Rally*. În jurul meu, pe stradă, oamenii mergeau în pas rapid, parcă nepăsători la câtă istorie este în jurul lor.

Pașii ne poartă spre parcul *Traian*. Aici, gâze plâpânde, amorțite de frig, caută adăpost sub stratul de frunze uscate. Mama îmi arată printre copacii roșiațici, ceasul turn de un albastru ca văzduhul într-o zi senină. Acest monument, vechi de peste un secol, denumit Orologiul de la Dunăre, este un simbol al orașului.

Îmi place orașul în care m-am născut și în care trăiesc!
Îmi place istoria Brăilei!

Norocelul Anei

Prietenii care aduc bucurii!

Pribeagu Cristina Georgiana

Era o zi de primăvară cenușie și monotonă, una dintre acele zile în care soarele părea că a uitat să mai apară de după nori. Ana, o fetiță de zece ani cu privirea mereu plăcută, se întorcea de la școală. Ghiozdanul ei, ticsit cu manuale și caiete grele, îi apăsa umerii, dar nu greutatea cărților era cea care o obosea cel mai tare, ci singurătatea. Singurul ei gând era să ajungă cât mai repede acasă, să se retragă în liniștea camerei sale.

Însă, în acea zi, drumul obișnuit avea să îi rezerve o surpriză. Trecând pe lângă un container vechi, un sunet firav, un scâncet abia auzit, aproape stins, care părea un apel disperat de ajutor, i-a atras atenția. Ana s-a oprit, inima a început să îi bată mai tare... S-a apropiat cu teamă de o cutie de carton și, când s-a uitat înăuntru, un cățeluș mic și negru stătea ghemuit. Avea ochii mari, lucioși și înlăcrimați. Era flămând și cel mai dureros, părea complet abandonat. Fără să stea pe gânduri, fetița a întins mâna cu blândețe. Cățelușul nu s-a retras, ci și-a lipit boticul de palma ei. Fetița, înduioșată, l-a luat în brațe și au pornit spre casă, șoptindu-i:

- Nu te teme, micuțule! De azi nu mai ești singur, o să ai o casă și o prietenă care nu te va lăsa la greu niciodată.

Acasă, tatăl ei a privit-o cu surprindere, dar văzând determinarea din ochii fiicei sale, a zâmbit și a ajutat-o, făcându-i un culcuș cald cățelului. L-au numit Norocel, pentru că a avut noroc să fie găsit de o fetiță bună la suflet. Schimbarea

cea mare s-a produs în sufletul Anei, devenind mai responsabilă, având grijă de o ființă mică și, treptat, a început să prindă mai multă încredere în sine.

La școală a început să le povestească colegilor despre năzdrăvăniile lui Norocel care acum o însoțește peste tot. Serile au devenit momentele lor preferate, căci se jucau împreună. Norocel o însoțea protector la plimbare și se așeza la picioarele ei, dându-i curaj. Ana a înțeles, în sfârșit, că ajutând un suflet pierdut să își găsească drumul, își găsisese, de fapt, propriul drum către fericire. De atunci, cei doi au fost de nedespărțit, amintindu-le tuturor că uneori norocul vine sub forma unui prieten cu blană și patru lăbuțe.

O aventură cu trupa

Andrei Teodora Andreea

În luna martie, am pornit împreună cu trupa mea de dans, *Energy by D-Strict*, într-o aventură de neuitat, în Serbia. Drumul a durat aproximativ nouă ore, însă timpul a trecut repede. Ne-am jucat UNO, am ascultat muzică, am stat de vorbă, am cântat și, bineînțeles, ne-am distrat pe tot parcursul călătoriei. După un drum lung, am ajuns, în sfârșit, la destinație. Primul loc pe care l-am descoperit a fost hotelul, care ne-a întâmpinat cu un hol primitor. Acolo se aflau câteva canapele confortabile, o masă de șah, iar în partea dreaptă erau amenajate mai multe mese cu scaune, unde oaspeții se puteau relaxa și petrece timpul împreună.

După ce ne-am cazat, fiecare s-a îndreptat spre camera repartizată, aflată fie la etajul întâi, fie la etajul al doilea. Eu am ajuns în camera mea de la etajul întâi, unde mi-am despachetat bagajele: am așezat mâncarea pe masă, hainele în dulap, pijamaua pe pat, iar periuța și pasta de dinți în baie. Cum încă nu se făcuse ora șapte, am hotărât să mergem într-o plimbare prin mall și să luăm cina. Am mâncat la KFC împreună cu colegii din trupa mea, iar după ce s-a lăsat întunericul ne-am întors la hotel. Seara s-a încheiat cu o vizită în camera a două colege, unde am stat de vorbă, am râs și ne-am distrat.

A doua zi a venit momentul mult așteptat al concursului! Împreună cu trupa mea am urcat pe scenă, fiecare dintre noi trăind emoțiile în felul său. Unii erau foarte emoționați, în timp ce alții păreau mai relaxați. Când ne-a venit rândul, am dat tot ce am avut mai bun în timpul dansului. La

finalul momentului nostru, unul dintre membrii juriului s-a ridicat în picioare și ne-a aplaudat. Gestul său ne-a umplut de bucurie și ne-a dat încredere că am avut o prestație deosebită. După concurs am participat la un workshop alături de celelalte trupe de dans. Acolo am avut ocazia să învățăm două coregrafii noi, predate chiar de membrii juriului. A fost o experiență interesantă și o oportunitate excelentă de a învăța lucruri noi.

După încheierea workshopului, am mers la mall pentru a lua masa. După ce ne-am potolit foamea, eu, Ingrid și Iris am intrat în magazinul Zara, unde ne-am cumpărat blugi scurți și tricouri asortate, ca amintire a acestei excursii. În timp ce celelalte trupe se pregăteau și repetau pentru momentele lor, noi ne puteam relaxa, deoarece evoluaserăm deja în concurs. A fost un moment binevenit de odihnă, în care ne-am bucurat de timpul petrecut împreună.

Spre seară, ne-am întors spre hotel. Pe drum ne-am făcut prieteni. Pe unui îl chema Gigi și pe celălalt, Șunculiță. Ei ne urmăreau peste tot, iar de fiecare dată când vedeau o mașină alergau după ea, apoi se întorceau la noi.

A treia zi a început cu un mic dejun consistent. Am savurat un ou fiert, crenvurști, șuncă, pâine, un măr și un pahar de suc de mere. După masă ne-am petrecut puțin timpul la hotel, iar apoi am mers să susținem celelalte trupe participante. Când au urcat pe scenă, i-am încurajat cu mult entuziasm, iar prestațiile lor au fost cu adevărat spectaculoase. La prânz, ne-am respectat tradiția și am mers din nou să mâncăm taco. A fost absolut delicios! După câteva plimbări prin mall, a venit momentul mult așteptat al anunțării trupelor calificate în gală. Din păcate, trupa noastră nu s-a numărat printre cele selectate. Totuși, profesorul nostru ne-a încurajat să rămânem și să urmărim evoluțiile celorlalți concurenți. Astfel, am petrecut o seară plină de dans și emoție, admirând cele 32 de trupe care au urcat pe scenă. La finalul programului, în jurul miezului nopții,

ne-am întors la hotel obosiți, dar bucuroși că am avut ocazia să asistăm la un spectacol deosebit. Ajunși la hotel, am hotărât să profităm de ultima seară împreună și să ne distrăm. O banală bătaie cu perne s-a transformat într-o întâmplare amuzantă: din greșeală am spart un bec și... chiar am scos o ușă din balamale! Din fericire, am reușit să montăm ușa la loc, iar totul s-a încheiat cu multe râsete și cu o amintire de neuitat.

A patra zi a fost cea mai așteptată: festivitatea de premiere. Emoțiile au fost mari, iar bucuria noastră a fost și mai mare atunci când am aflat că am obținut **Locul I**. A fost un moment pe care îl vom păstra mereu în suflet. Puțin mai târziu, după ce ne-am întors de la un magazin, am avut parte și de o întâmplare amuzantă. Din greșeală, Ingrid a scăpat trofeul pe jos, iar acesta s-a spart. Am glumit spunând că „a dublat trofeul”, iar momentul s-a transformat într-o amintire care ne-a făcut pe toți să zâmbim. După câteva ore, am pornit spre casă cu medaliile la gât, trofeul și multe amintiri frumoase. Cele patru zile petrecute împreună au fost pline de emoții, prietenii, distracție și momente de neuitat.

A fost o adevărată poveste pe care o vom purta mereu în suflet!

Întâmplări alături de prieteni

Cărbunaru Miruna Andreea

Planul din grădină

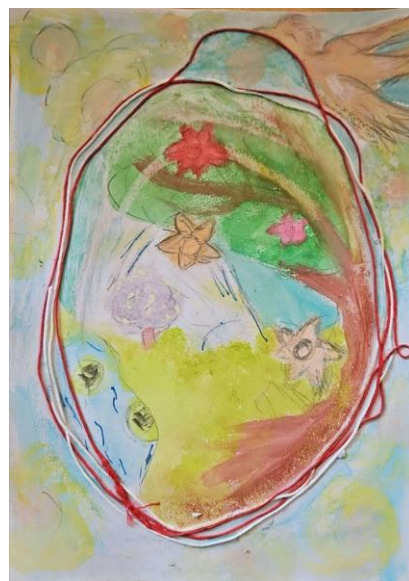
Sub nukul bătrân, cu ramuri de fier,
Am ridicat astăzi un castel către cer .
Cu prietenul bun, un cavaler neînfricat,
Păzesc poarta veche de un zmeu încruntat.

Grădina e marea cu valuri de floare,
Iar noi suntem barca ce fuge spre soare.
Râsul ne este un clopoțel argintiu,
Ce sună voios în amurgul târziu !

Soarele ne face cu ochiul din nori ,
Iar vântul ne suflă cu mii de fiori.
Suntem doi pirați pe un vas de poveste ,
Unde prietenia sprijin ne este!

Cursa spre zare

Pedalăm cu putere pe drumul cel lung,
Vreau cu viteză pe prieten să-l ajung .
Vântul ne șopteste glume la ureche,
Sunem o echipă fără de pereche !

Dar roata s-a oprit într-o piatră vicleană,
Și tu ai căzut lângă vechea poiană.
Genunchiul e roșu , un pic te-a durut,
Dar eu te-am ridicat așa cum am știut...

Mâna întinsă - pod peste greu,
Te-ajut cu drag, prietene, mereu!
Rana a trecut ca prin farmec, se pare,
Și-am plecat iarăși spre marea zare.

Iarna in doi

Zăpada e albă ca un praf de stele,
Iar dealul ne-asteaptă cu ghetuțe grele.
Sania zboară, e săgeată de foc,
Nimic nu ne stă azi în cale, deloc!

Obrajii ne sunt doi bujori aprinși,
De ger și de gheață suntem amândoi ninși,
Dar inima-i caldă, e soare în piept,
La o nouă tură, cu drag te aștept!

Suntem doi prieteni, un suflet curat,
Ce de-o întreagă iarnă ne-am tot bucurat .
Chiar dacă-i frig si zăpada e mare,
Prietenia e cea mai caldă suflare !

Cum m-a fugărit un cocoș furios...

Dincă Robert Gabriel

Când eram mai mic, am făcut o boacăna destul de mare în curtea bunicilor mei. Aveam în jur de nouă ani și eram în vacanța de vară. Într-o zi, m-am gândit că ar fi o idee foarte bună să deschid ușa de la coteț și să las toate găinile libere prin curte, pentru că mi se părea că stau degeaba acolo.

Curtea bunicilor era destul de mare, cu iarbă verde și pământ uscat pe jos. În mijloc, era un nuc bătrân care făcea multă umbră, iar sub el bunicul pusese o masă de lemn. Cotețul găinilor era într-un colț, fiind construit din niște scânduri vechi și destul de strâmbe. Peste tot mirosea a iarbă cosită și se auzea zgomotul făcut de păsările din curte.

Pentru această misiune l-am chemat și pe vărul meu, Andrei, ca să mă ajute și să se uite dacă vine cineva.

— De ce vrei să le lași libere? a întrebat Andrei mirat.

— Ca să se plimbe și ele prin iarbă, i-am răspuns eu.

— Eu cred că bunica o să se supere pe noi, a zis el.

— Nu se supără, fii pe fază că deschid ușa! am strigat eu.

Am tras repede zăvorul de la ușă și m-am dat la o parte. În acel moment, toate găinile au ieșit speriate și au început să alerge peste tot, prin curte, făcând un zgomot uriaș. Cel mai rău a fost că, din coteț, a ieșit și cocoșul cel mare! Acesta s-a uitat direct la mine, și-a zbârlit penele și a început să alerge spre mine ca să mă ciupească.

M-am speriat foarte tare și am început să fug în cercuri prin curte, strigând după ajutor. Cocoșul era chiar în spatele meu și nu se lăsa deloc. Andrei nu m-a ajutat, ci

doar stătea pe iarbă și râdea de mine. Până la urmă, a auzit bunica gălăgia, a ieșit repede din casă cu niște mâncare și a reușit să bage cocoșul înapoi în țarc.

A fost o zi foarte obositoare, dar acum ne amintim cu drag de ea !

O rachetă de fier!

Pribeagu Cristina Georgiana

Era o zi de marți toridă, genul de zi în care asfaltul miroase a praf încins și singurul sunet, care răzbătea până la noi, era bâzâitul unei muște... Luca, Matei și Sara stăteau la umbra unui copac, plictisiți de moarte.

- Uitați-vă la asta! a strigat Luca, arătând spre un gard vechi unde, în buruieni sclipea ceva. Nu era o comoară, ci o bicicletă veche, abandonată, dar pentru ei arăta ca un vehicul care putea merge până capătul lumii!

În loc să stea pe telefoane, au decis să repare bicicleta ca să pornească repede într-o nouă aventură. Matei, cu mâinile murdare de vaselină de la lanțul bicicletei, meșterea de zor. Sara a fugit acasă să aducă o pompă și un bidon cu apă rece, iar Luca a găsit un claxon vechi care scotea un sunet de rață gripată. Ore

bune au lucrat, s-au murdărit pe față, s-au certat pe ordinea șuruburilor, dar- în final- bicicleta arăta perfect! Au botezat-o „Racheta de fier”.

-Unde mergem? a întrebat Sara.

-La fabrica de înghețată! a propus Matei.

Au plecat la drum, iar călătoria cu bicicleta s-a dovedit a fi o întreagă aventură. Cei trei prieteni erau mândri de reușita lor. Pe drum au mers prin locuri necunoscute de ei. Au întâlnit un cireș sălbatic și l-au escaladat pentru a mânca cireșe gustoase. Ajunși în fața fabricii de înghețată, au constatat că fabrica era închisă și în paragină, dar ei nu s-au supărat. Din contră, s-au amuzat și au propus o întrecere: cine e cel mai rapid pe bicicletă? La întoarcere, bicicleta a cedat: s-a rupt lanțul, roțile s-au dezumflat, dar Luca și ceilalți prieteni nu au abandonat. Pe rând, au cărat bicicleta, spunând glume ca să li se pară drumul mai ușor.

În timp ce se îndreptau spre casă, soarele a dispărut de pe cer, lăsând loc unui cer plin de stele. Totuși, copiii nu se temeau de întuneric pentru că aveau o responsabilitate: aceea de a duce acasă bicicleta și, cel mai important, se aveau unul pe celălalt. Și știau că, atâta timp cât erau împreună, nicio provocare nu era prea grea. Copiii au spus că lumea de afară a fost mult mai interesantă decât orice video pe YouTube!

MINȚI CURIIOASE

Mari matematicieni ai Antichității

Belciugan Tudor Matei

Matematica pe care o învățăm astăzi are rădăcini vechi de peste două mii de ani. Trei dintre cei mai importanți matematicieni ai Antichității sunt Euclid, Thales și Pitagora, ale căror descoperiri sunt studiate și în prezent.

Euclid a fost un matematician grec care a trăit în jurul anilor 325-265 î.Hr. și a predat la Alexandria, în Egipt. Cea mai cunoscută lucrare a sa este „Elementele”, o carte care a pus bazele geometriei și a fost folosită ca manual timp de aproape 2.000 de ani. Tot lui i se atribuie expresia „Ceea ce era de demonstrat”, folosită la finalul demonstrațiilor matematice. O poveste celebră spune că, atunci când regele Ptolemeu i-a cerut o metodă mai ușoară de a învăța geometria, Euclid i-a răspuns: „În geometrie nu există drumuri speciale pentru regi.”

Thales din Milet (624-546 î.Hr.) a fost filozof, om de știință și matematician. El a adus geometria în Grecia după călătoriile sale în Egipt și a formulat teoreme care se studiază și astăzi. Thales a fost unul dintre primii gânditori care a încercat să explice lumea prin observație și raționament, nu prin mituri și legende.

Pitagora (aprox. 580-500 î.Hr.) a fost un filozof și matematician grec, fondatorul școlii pitagoreice. El considera că numerele stau la baza întregului univers. Numele său este legat de celebra Teoremă a lui Pitagora, una dintre cele

mai importante teoreme din geometrie, folosită și astăzi în matematică, fizică, arhitectură și construcții.

Euclid, Thales și Pitagora au pus bazele geometriei și au influențat dezvoltarea matematicii pentru generații întregi. Descoperirile lor sunt încă studiate în școli și demonstrează că logica, curiozitatea și dorința de a înțelege lumea pot schimba istoria. Datorită lor, matematica a devenit una dintre cele mai importante științe ale omenirii.

Curiozități cu numere prime

Știați că...

- Euclid a demonstrat că există o infinitate de numere prime și a pus bazele teoriei numerelor?
- Numărul petalelor la multe flori este un număr prim (ex.: 3 la trifoi, 5 la margarete, 13 la margaretele mai mari)?
- Deși matematicienii au studiat numerele prime de milenii, distribuția lor rămâne aparent haotică, fără un model complet predictibil?

Bibliografie: <https://ro.wikipedia.org/>

Lacul Aral

- povestea unei catastrofe ecologice

Enișor Alin Mihail

Lacul Aral este un bazin endoreic , rest al unui mare lac sărat din Asia Centrală, situat între Kazahstan și Uzbekistan. Mai este cunoscut și sub numele de Marea Aral sau Marea Albastră.

Un bazin endoreic este o regiune hidrografică închisă din care apele nu au nici o ieșire către oceanul planetar. Apele din aceste bazine se acumulează în lacuri (numite lacuri endoreice) și pierd exclusiv prin evaporare sau infiltrare, ceea ce duce adesea la o salinitate ridicată a apei. Astfel de lac este și Lacul Aral care este alimentat de râurile Amudaria și Sîrdaria.

În anul 1960, avea suprafața de 68.500 kmp și adâncimea maximă de 69 m, fiind, alături de Lacul Victoria, al treilea ca mărime, (după Marea Caspică și Lacul Superior). Aralul era renumit în lume pentru resursele sale piscicole și pentru stațiunile de pe coasta sa de sud (în special Muinak și Kazahdaria). Apa sa de un albastru intens era foarte limpede (fundul Aralului putea fi văzut în zile însorite până la adâncimea de 25 m) și atingea în iulie temperatura de 30 °C.

În anii 1960, oficialii ambelor țări, Kazahstanul și Uzbekistanul, au elaborat un plan de irigare a fâșiilor extinse de terenuri aride din Asia Centrală și au deviat cursul apelor celor două râuri principale, Syr Darya și Amu Darya, care alimentau Marea Aral. Nimeni nu a prevăzut consecințele devastatoare care urmau să apară. Fără apele râurilor Amu Darya și Syr Darya, lacul a secat. Timp de decenii, albia lacului a acumulat pesticide toxice și îngrășăminte spălate de pe câmpurile de bumbac.

Astfel Marea Aral, a devenit aproape un deșert, pierzând peste 90% din suprafața sa începând cu anii 1960. Apa rămasă a devenit foarte sărată și poluată, ceea ce a cauzat dezastrul ecologic.

Deși în ultimii 34 de ani au fost întreprinse diverse încercări de a restabili marea, niciuna din țări nu a reușit să obțină progrese semnificative. În 2005, Kazahstanul a finalizat barajul Dike Kokaral, care a blocat apa în partea sa de lac, și a readus pescuitul comercial în partea nord-vestică a acestuia, însă volumul lacului continuă să scadă. Uzbekistanul însă nu a reușit să remedieze problema deșertificării, eroziunea solurilor și a furtunilor de nisip și sare provocate de dezastru.

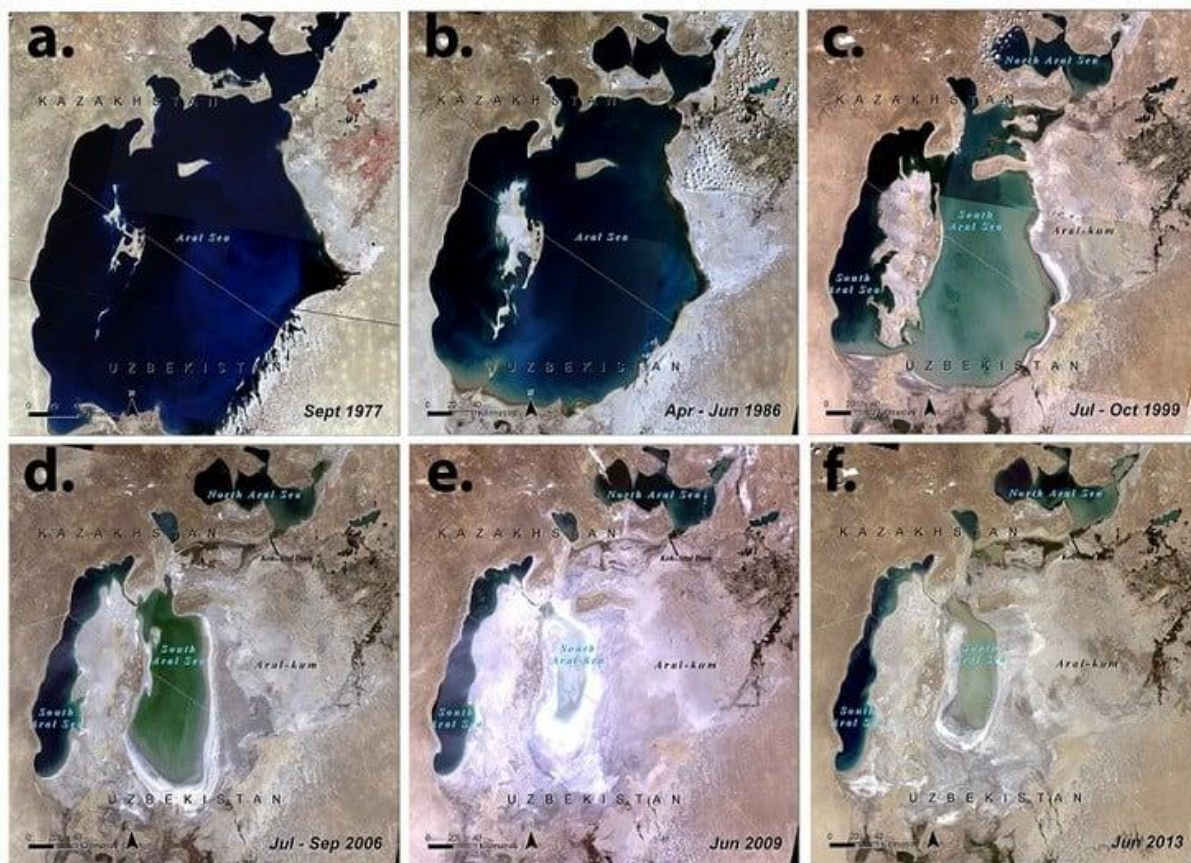
Cu toate acestea, Uzbekistanul încearca cu disperare să reducă dezastrul ecologic și apelează la ajutorul Chinei, un lider global în combaterea deșertificării și eroziunii solului, iar situația s-a îmbunătățit pentru prima dată în ultimele decenii. China are o experiență vastă în implementarea metodelor de irigare prin picurare (cunoscute ca microirigare), un proces prin care apa este picurată prin tuburi direct în sol la rădăcinile culturilor.

Tragedia Aralului este considerată ca fiind una din cele mai mari catastrofe ecologice ale omenirii. De-a lungul anilor, s-au propus diferite soluții pentru remedierea problemei secării mării:

- îmbunătățirea calității canalelor de irigare;
- instalarea centralelor de desalinizare;
- perceperea de taxe de la țăranii care se folosesc de apa râurilor ce se deversează în mare;
- promovarea programelor de dezvoltare non-agricole în țările aflate în amonte;
- cultivarea de cereale decât bumbac;
- înălțarea de baraje pentru a umple Marea Aral;

Din anul 2006, adâncimea jumătății de nord a mării a crescut, revenind la normal, de la 30 m în 2003 la 42 m în 2008. În plus, suprafața jumătății de nord a Mării Aral a crescut și ea, de la 2.550 kmp în 2003 la 3.300 kmp în 2008.

Studiul Lacului Aral ne oferă o lecție importantă despre responsabilitatea pe care oamenii o au față de mediul înconjurător. Protejarea resurselor de apă, utilizarea lor rațională și adoptarea principiilor dezvoltării durabile sunt esențiale pentru prevenirea unor situații similare în alte regiuni ale lumii. Astfel, cazul Lacului Aral rămâne un avertisment pentru generațiile prezente și viitoare, demonstrând că echilibrul dintre dezvoltarea economică și conservarea naturii este indispensabil pentru bunăstarea societății.

Bibliografie

- Global Climate Justice Fellowship 2025
- Wikimedia
- Reportaj de calatorie « Aralul trebuie să moară cu grație»" apărut în numărul 222 al revistei Historia

Harta vulcanilor și a cutremurelor

Belciugan Tudor Matei

Vulcani activi

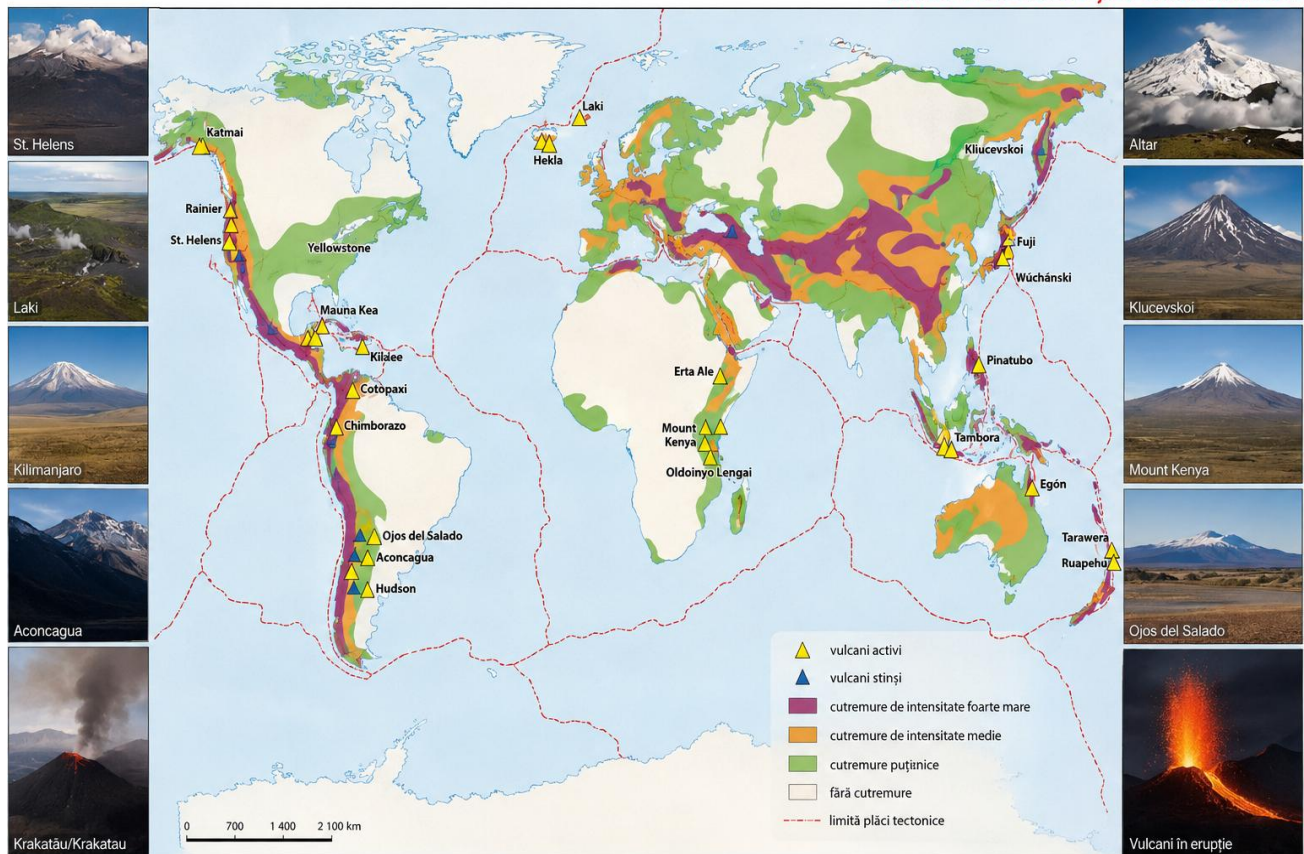
- Krakatau-Indonesia
- Popocatepetl-Mexic
- Kiliuchevskoi-Kamceatka
- Vezuviu-Italia
- Hekla,Laki-

Vulcani stinsi

- Ararat-Turcia
- Fuji-Japonia
- Elbrus-Caucaz
- Aconcagua-Chile

Islanda

Harta vulcanilor și a cutremurelor

Vulcanul Popocatepetl

Vulcanul Popocatépetl (5.452 m) este al doilea cel mai înalt munte din Mexic și unul dintre cei mai activi și periculoși vulcani din lume. Numele său în limba aztecă înseamnă „muntele care fumegă”. Se află la doar 64 km de Mexico City, o zonă metropolitană cu peste 18 milioane de locuitori.

Urme umane preistorice: Arheologii au descoperit pe pantele vulcanului resturi de ceramică și artefacte aztece. Acestea demonstrează că muntele era un loc sacru de pelerinaj și ritualuri de mii de ani.

Ecosistem unic: Deși vârful este complet arid din cauza cenușii, pantele inferioare adăpostesc păduri dense de pini și specii endemice de animale. Printre ele se numără iepurele de vulcan , una dintre cele mai mici specii de iepure din lume.

Vulcanul Laki

Laki (sau *Lakagígar*) nu este un vulcan obișnuit în formă de con, ci o fisură vulcanică uriașă de 27 de kilometri lungime, compusă din peste 130 de cratere.

Laki face parte din Parcul Național Vatnajökull. Poate fi vizitat doar vara, exclusiv cu vehicule 4x4 de teren, deoarece drumul implică traversarea mai multor râuri fără poduri.

Covorul de mușchi: Câmpul de lavă este acoperit de un strat gros de mușchi verde , primul organism care poate crește direct pe roca vulcanică sterilă

Vulcanul stins Ararat

Locul de acostare: Conform Cărții Genezei din Biblie (și textelor din Coran sau Epopeea lui Ghilgameș), Ararat este locul unde s-a oprit Arca lui Noe după Marele Potop.

Partea superioară este acoperită de o calotă permanentă de gheață, fiind unul dintre puținele locuri din Turcia unde zăpada nu se topește niciodată.

Ecosistemul său este marcat de un climat arid și sol vulcanic poros, motiv pentru care muntele este lipsit de păduri dense. Pantele inferioare sunt acoperite de stepe

și pășuni alpine unde cresc ienupări, maci sălbatici și plante rezistente la secetă. Fauna este formată din animale adaptate zonelor stâncoase, precum urși bruni, lupi, râși, capre negre și mufloni, în timp ce cerul este dominat de vulturi pleșuvi și acvile de munte.

REBUS - VULCANII

Completează rebusul folosind cuvintele potrivite despre vulcani.

ORIZONTAL

- Munte care poate erupe.
- Deschiderea prin care iese lava și gazele în timpul erupției.
- Rază de rocă topită care curge la suprafața vulcanului.
- Material solid aruncat în aer în timpul unei erupții.
- Partea adâncă a Pământului de unde provine magma.
- Vulcan activ care a erupt în ultimul timp.
- Strat de cenușă și bucăți de rocă acumulate în jurul craterului.

VERTICAL

- Rocă topită aflată sub scoarța terestră.
- Gaz care se eliberează în timpul erupției.
- Vulcan care nu a erupt de foarte mult timp.
- Amestec de rocă topită, cristale și gaze.
- Fenomenul prin care vulcanul aruncă lava, cenușă și gaze.
- Insulă formată în urma erupțiilor submarine.

ȘTIAI CĂ?

Cea mai mare erupție vulcanică din istorie a avut loc acum aproximativ 74.000 de ani, în Indonezia!

Bibliografie

- www.wikipedia.org
- www.historia.ro
- www.descopera.ro
- Manual pentru clasa a V-a, 2022, S. Neguț, C.C. Rădulescu, I. Popa
- Atlas geografic -editura Tehnica, D. Radulescu - Vulcanii astăzi și în trecutul geologic

Porumbelul

Manea Alexandru- Ștefan

Porumbelul (*Columba livia- cel gri*) sau porumbelul de stâncă, cum mai este numit porumbelul comun, face parte din familia de păsări, Columbidae, fiind una dintre speciile urbane. El este numit în general „porumbel”. Datorită caracteristicilor sale benefice pentru nevoile umane (comunicare, concursuri, carne sau pur și simplu frumusețe), porumbelul, indiferent de specia din care face parte, a fost domesticit, rezultând peste 1000 de varietăți de porumbei domestici. În interacțiunea om-porumbel s-au produs și evenimente neprevăzute, care au dus la evadarea lor și întâlnirea cu speciile sălbatice. Datorită acestei situații, s-au modificat caracteristicile populațiilor de porumbei sălbatici din întreaga lume, uneori în mod benefic alteori dăunător. În acest moment există nouă subspecii ale acestei specii, întâlnite pe toate continentele cu excepția Americii.

În România se întâlnesc rudele sale precum:

Porumbelul gulerat

Porumbelul de scorbură

Guguștiucul

Turturica

Mediul de viață : Oamenii i-au iubit și i-au apreciat, deci le-au creat adăposturi și i-au hrănit inclusiv pe cei sălbatici. Porumbeii domestici sunt ținuti în porumbare sau hulubării: cuiburi simple de scândură sau cotețe prinse de zidurile casei sub streșină, amenajate pentru una sau mai multe perechi de porumbei, cu compartimente separate pentru fiecare pereche și cu o ieșire. Spre exemplu, în țările mediteraniene, porumbarele, clădite în formă de turn, adăpostesc sute sau chiar mii de porumbei. În Franța și Italia, turnurile-porumbare sunt construite din cărămizi, iar în Egipt din nuiele și lut sau chiar chirpici unde li se asigură și hrana (semințe în general și insecte uneori).

Înmulțirea: Porumbeii sunt păsări monogame (cu pereche pe viață) care se înmulțesc pe tot parcursul anului, dar perioada de vârf este primăvara și vara, clocesc ouă și îngrijesc pui.

Importanța: Porumbeii au diverse utilități în funcție de rasă și dresaj. Sunt folosiți ca păsări de agrement și în columbofilie pentru concursuri de viteză, în trecut fiind utilizați pentru transmiterea de mesaje. Unele rase sunt crescute pentru carnea lor, iar în misiuni speciale pot fi antrenați pentru căutare și salvare .

Știi că:

- Spațiul: Au nevoie de minimum 1 m³ pentru fiecare pereche de porumbei.
- Ventilația: Au nevoie de aer curat permanent, dar nu curenții de aer.
- Uscăciunea: Podeaua trebuie să fie mereu uscată pentru a preveni bolile.
- Orientarea: Adăpostul trebuie poziționat cu fața spre sud sau sud-est pentru lumină.
- Curățenia: Răzuiește podeaua săptămânal și dezinfectează adăpostul de două ori pe an.
- Hrana de bază: Oferă un amestec de boabe (porumb, grâu, mazăre, orz, floarea-soarelui). La ore fixe!

- Proportia: Se crește cantitatea de mazăre (proteine) în perioada de reproducere și năpârlire.
- Suplimente: Se lasă la discreție grit (nisip scoicar) pentru digestie și minerale.
- Apa: Se schimbă apa zilnic și se spală bine adăpătoarele.
- Baia: Le place să facă baie deci, să aibă la dispoziție o tăviță cu apă curată pentru baie o dată sau de două ori pe săptămână.
- Paraziții: Se tratează periodic păsările împotriva păduchilor și căpușelor.

Bibliografie:

- WIKIPEDIA, FERA.RO- MAGAZIN PENTRU ANIMALE, VERSELE -LAGA, ONLINE

CURIOZITĂȚI CU ȘI DESPRE APĂ

Negulescu Gheorghe

1. De ce marea îndulcește temperatura?

☞ Pentru că temperatura ei este mai puțin variabilă decât a uscatului.

2. Care este oceanul cu cea mai mare întindere?

☞ Oceanul Pacific; 1/3 din suprafața Terrei

3. Câtă apă se consumă pentru producerea unei tone de ciment, dar a unei tone e hârtie?

☞ Pentru o tonă de ciment avem nevoie de 3500 l apă; pentru o tonă de hârtie avem nevoie de 100 000 l apă

DESPRE PASIUNILE NOASTRE !

Campionatul Mondial de Fotbal – competiția care unește lumea!

Chivu Patrick Daniel

Campionatul Mondial de Fotbal, cunoscut și sub numele de World Cup, este cea mai importantă competiție fotbalistică din lume și se desfășoară o dată la patru ani. Prima ediție a avut loc în anul 1930, în Uruguay, iar echipa gazdă a reușit să câștige trofeul chiar la debutul competiției.

Ediția din acest an s-a desfășurat în Canada, Mexic și Statele Unite ale Americii, fiind pentru prima dată când turneul este găzduit de trei țări. La ediția precedentă, organizată în Qatar în 2022, titlul mondial a fost câștigat de Argentina, după o finală spectaculoasă. Cu patru ani înainte, în 2018, trofeul a fost cucerit de Franța.

De-a lungul timpului, Campionatul Mondial a oferit numeroase momente memorabile, dar și surprize neașteptate. Unul dintre cele mai șocante meciuri din istoria competiției a avut loc în 2014, când Germania a învins Brazilia cu scorul de 7-1 în semifinale. Rezultatul a rămas unul dintre cele mai surprinzătoare și triste momente pentru suporterii brazilieni.

Campionatul Mondial nu este doar o competiție sportivă, ci și un eveniment care aduce împreună milioane de oameni din întreaga lume, uniți de pasiunea pentru fotbal și de dorința de a-și susține echipa favorită.

Real Madrid – echipa care mă inspiră

Ionașcu Andreea Antonia

Fotbalul este unul dintre cele mai iubite sporturi din lume, iar echipa mea preferată este Real Madrid. Acest club legendar a fost înființat în anul 1902, în orașul Madrid, capitala Spaniei. Denumirea „Real”, care înseamnă „Regal”, i-a fost oferită de regele Spaniei și reprezintă o mare onoare.

Real Madrid își dispută meciurile pe stadionul Santiago Bernabéu, unul dintre cele mai impresionante stadioane din lume. La fiecare partidă, zeci de mii de suporteri vin să își susțină echipa favorită și creează o atmosferă de neuitat.

Clubul este recunoscut pentru performanțele sale deosebite. A câștigat de cele mai multe ori trofeul UEFA Champions League, cea mai importantă competiție europeană de fotbal. De-a lungul timpului, Real Madrid a scris istorie prin numeroase victorii și momente spectaculoase.

La această echipă au evoluat jucători celebri, precum Cristiano Ronaldo, Raúl, Iker Casillas, Sergio Ramos, Zinedine Zidane, Luka Modrić și Karim Benzema. În prezent, printre vedetele echipei se numără Kylian Mbappé, Vinícius Júnior și Jude Bellingham, care încântă fanii prin talentul și dăruirea lor. Îmi place Real Madrid deoarece este o echipă care nu renunță niciodată și luptă până la ultimul fluier al arbitrului. Spiritul de echipă, ambiția și dorința de a fi mereu cei mai buni sunt calități pe care le admir foarte mult.

Pentru mine, Real Madrid nu este doar un club de fotbal, ci un exemplu de muncă, perseverență și performanță. De aceea voi rămâne mereu un supporter al acestei echipe extraordinare.

Jiu-Jitsu Brazilian – mai mult decât un sport

Grosu Rareș Gabriel

Ai auzit vreodată de Jiu-Jitsu Brazilian? Este o artă marțială și un sport de luptă la sol care s-a dezvoltat în Brazilia la începutul anilor 1900, având la bază tehnici din jiu-jitsu și judo japonez. Astăzi, milioane de oameni din întreaga lume îl practică pentru a deveni mai puternici, mai disciplinați și mai încrezători.

În Jiu-Jitsu Brazilian nu câștigă întotdeauna cel mai puternic, ci cel care știe să gândească rapid și să aplice tehnica potrivită. Scopul este să îți controlezi adversarul prin mișcări inteligente, folosind echilibrul, poziționarea și strategia.

La fiecare antrenament, sportivii învață tehnici de proiectare, imobilizare, apărare și ieșire din poziții dificile. În același timp, își dezvoltă condiția fizică, răbdarea, concentrarea și spiritul de echipă. Respectul față de antrenor și adversar este una dintre cele mai importante valori ale acestui sport.

Jiu-Jitsu Brazilian este potrivit atât pentru copii, cât și pentru adulți. Indiferent dacă este practicat pentru performanță, autoapărare sau recreere, acest sport îi ajută pe cei care îl practică să își depășească limitele și să devină mai încrezători în propriile forțe.

De la Motor Scout la tancurile moderne

Avram Ianis Constantin

Tancurile sunt unele dintre cele mai puternice vehicule militare din lume, însă povestea lor a început cu peste 120 de ani în urmă. În 1898, inventatorul britanic Frederick Richard Simms a construit Motor Scout, considerat primul vehicul de luptă motorizat. Acesta era realizat pe structura unui cvadriciclu, avea un motor pe benzină și era echipat cu o mitralieră automată. Pentru protecție, operatorul se afla în spatele unui scut metalic din fier.

De-a lungul timpului, tehnologia a evoluat, iar tancurile au devenit tot mai rezistente și mai performante. Blindajul este realizat din plăci de oțel înclinate, astfel încât proiectilele să aibă șanse mai mari să ricoșeze. Turela este prevăzută cu sisteme speciale care permit ridicarea și coborârea tunului, precum și rotirea lui în toate direcțiile. În plus, un sistem de recul reduce forța produsă la tragere și protejează mecanismele tancului.

Un tanc modern poate folosi mai multe tipuri de muniție. Proiectilele explozive sunt utilizate pentru distrugerea clădirilor sau a fortificațiilor, iar cele perforante sunt concepute pentru a străpunge blindajul altor tancuri. În interior există și un strat de protecție care reduce pericolul provocat de schije în cazul unui impact.

Unul dintre cele mai cunoscute tancuri din istorie este Tiger, construit în Germania în timpul celui de-al doilea război mondial. Cu o greutate de aproximativ

57 de tone, un blindaj frontal de până la 100 mm și un tun puternic de 88 mm, acesta a rămas un simbol al tehnologiei militare din acea perioadă.

De la Motor Scout până la tancurile moderne, aceste vehicule au trecut prin numeroase transformări. Ele ilustrează cât de mult au evoluat ingineria și tehnologia de-a lungul timpului și cum inovațiile pot schimba modul în care sunt construite și utilizate vehiculele specializate.

Bibliografie: Vehicule de luptă

Atlas ilustrat-Primul război mondial

Războaie și arme moderne

Știați că...

culese de **Șcheaua Ioan Darius**

- **Originea numelui:** Pentru a păstra secretul primelor vehicule blindate, militarii le-au denumit „rezoare”;
- **Cel mai rapid tanc:** FV4034 Challenger 2 atinge viteza de 80 km/h;
- **Tancul modern** a apărut în Franța. Modelul Renault FT, introdus în 1917, a fost primul tanc care avea turela rotativă la 360 de grade și compartimentul motorului era separat de echipaj, stabilind astfel designul folosit astăzi.

ENGLISH CORNER

The dragon

Novac Darius Gabriel

There was a time, a long time ago, when dragons flew in the skies and people were trying to get rid of them because they were destroying villages, farms and castles.

But then a boy with a big dream was born, he wanted to tame a dragon to show other people that they are useful. He searched everywhere for a dragon that was suitable for him, not too big but not too small. After a while the boy entered a magical forest where the leaves were a bluish color. He was a bit scared, then he heard a sound from the bushes.

A big dragon lunged to attack him, but the boy dodged it. He fought the dragon with his trusty sword, after the fight he was badly wounded. The boy searched for a place to stay the night, and he found a kind lady who let him stay at her house.

The next day he got better and continued his journey through the forest and after two days of wandering around he found a dragon nest with a single egg in it. He tried to take the egg, but the mother dragon came to take it back. He fought with every last bit of strength and he won. He took the egg and carried it back home. After nine months and seven days the egg started to hatch. He

started to take care of the little dragon and even gave it a beautiful name Snowball because he was white as snow.

The boy taught him some tricks and they became best friends. He returned to the village riding Snowball. The villagers were very scared of Snowball, but when they saw how cute he was, they loved him. From then on people tamed dragons and they became friends with humans.

Summer in Norway

Călin Ioana

Every year, when summer holidays are coming, I travel to Norway to be with my dad. He lives on the west side of the country in a small town named Osøyro. This city is placed between Bergen and Stordkommune. Bergen is the rainiest city in Europe and Stordkommune is one of the largest populated island in Norway. This area has many beautiful fjords that you can visit by bus or the ferry. In Norway people speaks many dialects. People from up north have sammi dialect, which is kind of a different language. People from the west side can speak Nynorsk or Bocmål .

The capital of the country and largest city is Oslo. Here you can visit The Viking Sheep Museum. Inside the museum you can find one viking sheep very well preserved and you can see how the vikings used to travel the world. Norway is a very beautiful country. I prefer the weather in here because is much cooler than the romanian weather. During the summer the highest temperature is 25 degrees

Celsius. Another thing I like about Norway is the norwegian cats, which are very fluffy and friendly. Also, my favorite food in Norway is grillpølse witch is kind of a hotdog.

If you like rainy days and kind people I recommend you to visit Norway.

THE UNION FLAG

Belciugan Tudor Matei

The Union Flag is the national flag of the United Kingdom. While no law has been passed making the Union Flag the national flag of the United Kingdom, it has become one through precedent.

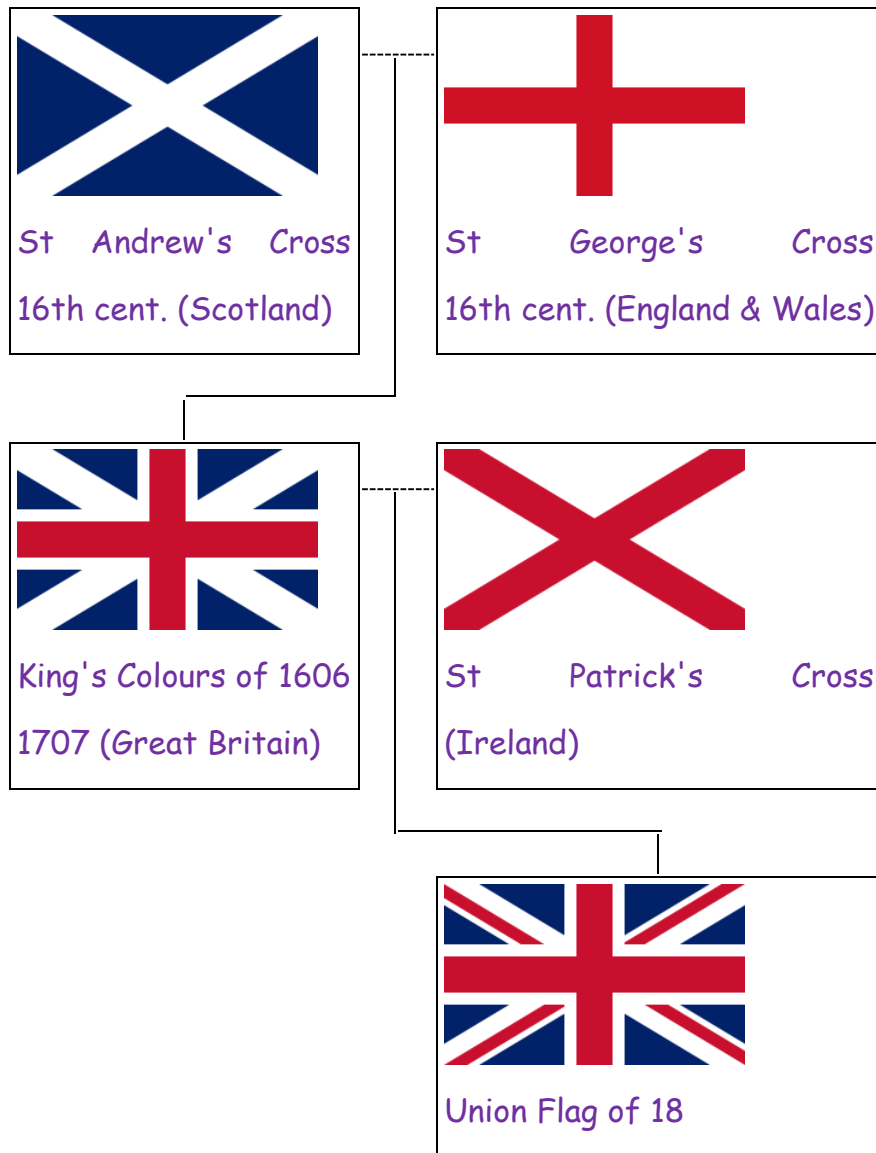

The flag overlays three crosses, each representing a constituent country of the United Kingdom. England is represented by the red cross of Saint George edged in white, Scotland is represented by the white saltire of Saint Andrew on a blue field, and Northern Ireland is represented by the red saltire of Saint Patrick edged in white. The remaining constituent country, Wales, is not represented in the flag because the earlier flag of Great Britain was designed while Wales was part of the Kingdom of England.

The origins of the flag date to the earlier flag of Great Britain which was established in 1606 by a proclamation of King James VI and I of Scotland and England. The present design was established by an order in council following the

Act of Union 1800, which joined the Kingdom of Great Britain and the Kingdom of Ireland to create the United Kingdom of Great Britain and Ireland.

Evolution of the Union Flag

Scottish Union Flag depicted in the 1704 edition of *The Present State of the Universe*.

EMOȚII ȘI REUȘITE

OLIMPIADA DE RELIGIE

Ciulea Ștefan

Într-o zi de joi, la finalul orei de religie, doamna profesoară a făcut o listă cu elevii care doreau să participe la Olimpiada de Religie. Deși clopoțelul mă chema la joacă, am decis să rămân și să vorbesc cu doamna despre această competiție. Doamna m-a încurajat și așa am participat la concurs. Eram foarte entuziasmat deoarece era prima mea olimpiadă și nu știam cum va fi. Când am ajuns în sala de clasă, emoțiile au crescut. Când am primit subiectele, inima îmi bătea foarte tare, apoi m-am liniștit, căci subiectele nu au fost foarte grele. După câteva zile, doamna profesoară a anunțat copiii care s-au calificat pentru faza județeană, iar eu am fost unul dintre cei norocoși! Pentru faza județeană am început pregătirea cu doamna profesoară de religie, alături de colegii mei de clasă. Am învățat și cu alte mari emoții am ajuns ziua fazei județene. Sincer, am fost panicat, căci simțeam că nu am învățat cât aș fi putut eu...! Cerințele au fost destul de grele, însă am reușit să obțin o MENȚIUNE. Am și o diplomă minunată! Chiar și la sfârșitul anului școlar, la festivitatea de premiere, am fost premiați toți copiii care au obținut premii și mențiuni la olimpiadele școlare. Atât Școala, cât și Biserica parohială au premiat copiii olimpici la Religie cu bani, dar și cu cărți și iconițe. În acel moment am fost foarte fericit, dar și mândru de reușita mea! Voi participa cu bucurie și anul viitor!

Pasiunea pentru ISTORIE

Trei elevi din clasa noastră, pasionați de istorie, au participat anul acesta la concursurile de istorie din cadrul proiectului **"MYTHOS - redescoperirea valorilor antichității elene și romane"** și la Olimpiada Micilor Istorici **"Nicolae Iorga"**, organizată de Societatea de Științe Istorice din România, unde au obținut rezultate frumoase la etapa județeană: **Avram Ianis-Constantin** și **Șcheaua Ioan-Darius** - Premiul al II-lea, **Novac Darius-Gabriel** - Premiul al III-lea. Ne-au împărtășit din experiența și gândurile lor pentru anul viitor.

Avram Ianis-Constantin

Participarea la concursurile de istorie mi-a plăcut deoarece mi-au oferit posibilitatea unor noi experiențe și satisfacția de a fi premiat. Tema care m-a atras cel mai tare este cea despre civilizația romană. În timpul pregătirii pentru olimpiadă m-am documentat mai mult despre marele Imperiu Roman și fascinantele sale realizări.

Având în vedere că am participat pentru prima dată la concursurile și olimpiada de istorie consider că rezultatele mele sunt foarte bune, dar întotdeauna este loc de mai bine!

Novac Darius-Gabriel

Pe mine m-a pasionat întotdeauna istoria, pentru că mereu mi s-a părut interesant să învăț lucruri despre oamenii din trecut, cum își trăiau viața, războaiele prin care au trecut, armele pe care le foloseau, tacticile care le aveau pentru a invada alte cetăți și multe altele. Temele care m-au atras cel mai mult sunt "Războiul peloponesiac", "Alexandru Macedon", "Romanizarea" și "Dacii". Aceste teme au fost interesante și le-am învățat cu drag, deoarece m-au uimit curajul oamenilor din trecut.

Participarea la concursurile și olimpiada de istorie a însemnat o provocare plăcută pentru că desi a fost greu, am învățat alături de prietenii mei cei mai buni. Pot să spun că am învățat lucruri noi, dar m-am și distrat. Sunt foarte mulțumit de rezultate, dar anul viitor îmi doresc să am punctaje mult mai mari, de aceea îmi propun să învăț mai mult și să ajung la etapa națională, unde îmi doresc un premiu. De-abia aștept noul an școlar ca să deschid manualul de istorie și să învăț lucruri noi cu prietenii mei!

Șcheaua Ioan-Darius

Istoria reprezintă pentru mine o adevărată pasiune deoarece am fost atras de ea de la o vârstă fragedă, fiind încurajat și sprijinit de familia mea. Cu ajutorul acesteia, am avut posibilitatea să înțeleg cum s-a format și a evoluat lumea și cum se va transforma pe viitor.

Perioada istorică pe care am studiat-o la școală a fost Antichitatea. Am fost atras de cultura greacă, de la mitologia fascinantă la războinici lor viteji. Civilizația romană, cu ale sale monumentale inovații constituie, alături de culturile europene antice, o sursă istorică importantă pentru mine.

Anul acesta am avut ocazia de a participa la Centrul Județean de Excelență Brăila, unde m-am pregătit pentru Olimpiada Micilor Istorici "Nicolae Iorga". Din

această experiență am învățat despre sacrificiile care trebuie depuse și efortul de studiu intens care este necesar pentru a obține un rezultat. Dar, totodată, am avut oportunitatea de a cunoaște persoane noi și de a lega prietenii. Consider că, în urma acestui an școlar interesant, rezultatele pe care l-am obținut sunt minunate. Mulțumesc doamnei profesoare de istorie, Manea Silvia, pentru sprijinul și îndrumarea sa, dar și familiei mele pentru suportul acordat.

Pentru anul școlar ce urmează îmi propun continuarea studiilor și aprofundarea cunoștințelor pentru a obține rezultate și mai bune. Istoria reprezintă pentru mine una dintre cele mai importante pasiuni, pe care aș dori să o cultiv mai departe prin îmbogățirea cunoștințelor și participarea la olimpiada și concursurile de istorie.

PORȚIA DE VOIE BUNĂ

Glume culese de Enișor Alin Mihail și Vasile Alexandra Elena

- De ce nu mănânci ? Spuneai că ți-e o foame de lup.
- Da mămico, așa este, dar ai văzut vreun lup să mănânce brocoli?!
- Ionele, de ce te-ai ascuns după masă?
- Ca să iau medicamentul.
- Și de ce acolo?
- Păi așa a spus doctorul: de trei ori pe zi, după masă.
- Mami, știi câtă pastă de dinți se află într-un tub? spune Camelia.
- Câtă, puișor?
- De la ușă până la canapea, răspunde Camelia.

Profesorul către elev:

- Conjugă verbul "a merge"!
- Eu merg...tu mergi...el merge...
- Mai repede, spune profesorul.
- Eu fug, tu fugi, el fuge....

La școală, profesoara întreabă elevii:

- În propoziția "*Hoțul a furat un televizor*"? unde este subiectul?
- La închisoare, răspunde un elev.

MAGIA CULORILOR

Desene realizate de Călin Ioana

Suflet în culori

Alice în țara minunilor

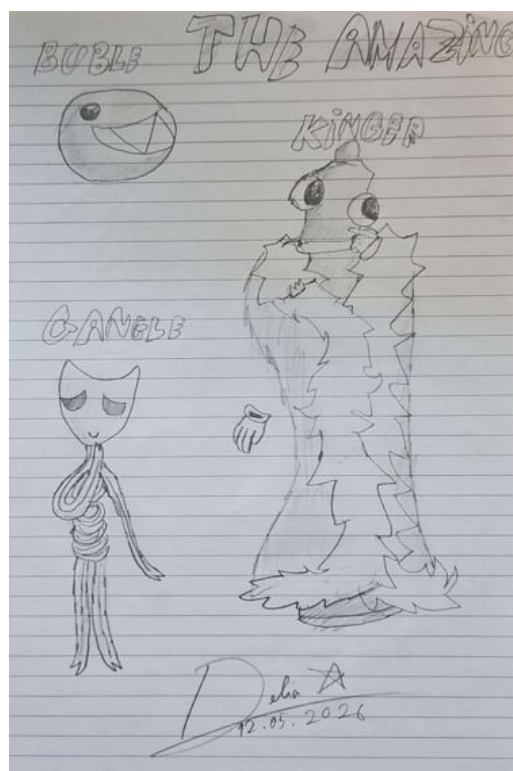
Atingerea naturii

Pinky Pie

Desene realizate de
Gîlcă Delia Ariana

Desene realizate de Andrei Teodora Andreea

Desen realizat de
Șerbu Cristian

GO-JO

Fotografii din cadrul proiectului extracurricular județean „Viitorul începe azi!” -2025-2026

ISSN 3100 - 5608
ISSN-L 3100 - 5608

Brăila
Nr.2/2026
iulie 2026